सनः। एकोनविंशसाइसं ताच्यिकत्यक्षणाचितस्ं। तम पूर्वखख्डे। "पुराखीपक्रमी यत सर्गः सङ्क्षेपत स्ततः। स्रव्योदिपूजनविधिदेशैवाविधिरतः परम्। न्त्रप्रादिपूजा ततः पश्चास्ववय इाच् वं दिज ! । पूजा-विधानञ्च वैचारं तथा पञ्चरं ततः । योगाध्यायस्ततो विण्योनीमसाइसकी त्रेनम्। ध्यानं स्य पूजा सत्य स्वार्जनम् । भावामन्त्राः शिवाचीऽय गषपूजा ततः परम्। गोपालपूजा वैनोकामी इनं त्रीधराच नस्। विष्णु चौ पञ्चतत्त्वाची चकाचौ देवप्जनस्। न्यामादिसंन्य्योपास्तिच दुर्गाद्वीऽच पूजा माहेबरी चातः पविवारो इवाई नम् । मूर्त्ति ध्यानं वास्तुमानं प्रासादानाञ्च बच्चयम् । प्रतिवा सर्देवानां प्रयक् प्जा विधानतः । योगोऽलाक्को दान-धर्मः प्रायचित्तविधिक्रिया । द्वीपेशनरकाच्यान' ऋर्यया इच ज्यौतिषम् । वास्तिकं स्तरज्ञानं नवरत यरीचणम् । माजालात्रनय तीर्थानां नवानाजालात्र-सत्तमम् । ततो मन्ननराव्यानं प्रथक् प्रथम् विभागधः । पिलाक्यानं वर्षधर्मा क्यशुद्धिः समर्पवस् । चाद् विनायक्याची यह्यचस्याऽउन्नमाः । मसहाख्या प्रेता यौषं नीतिसारी व्रतोक्तयः। इदर्वावंशः सोमवंशी-**अवतारकचनं इरेः। रानावयं इरिवंशो** भारता ख्यानकनतः । धायुर्वे हे निदानं प्राक्षिकित्वा द्रवजा गुणाः । रोगन्नं कथचं विष्णोर्गाइडस्तैप्ररो मनुः। प्रज्ञच्डामियवानो इवायुर्वेदकीर्तनम्। छोवधी-नामकथनं ततीव्याकरचो इनस्। बन्दः शास्त्रं सदा-चारसतः स्नानविधिः स्ततः। तर्पशं वैश्वदेवञ्च सञ्ज्या पार्व अर्म च । नित्व चाद स्पिश्लाखं धर्मसारीऽघ निकृतिः। प्रतिशंकम उत्तोऽकादुयुगधर्माः कतेः फनम्। योगयासां विष्णुभक्तिमस्कृतिफनं इरेः। माजातारं वैव्यवद्वाय नारसिंज्यावीत्तमम् ! ज्ञाना-स्त युद्धाटकं स्तीत विष्यु ई नाइवस् । वेदालसा-च्या पदानां ब्रह्मत्तानात्रावां तथा। गीतासारः फ कोत्कीर्तिः पूर्व ख गड़ोऽय की रितः''। उत्तर ख गड़े मेतकले। 'व्यवास्य वोत्तरे खण्डे मेतकलः प्रोदितः। यत ताच्ये च चंप्रटी भगवानाइ वाडव ! । धर्मप्रकटन प्रविशेनीनां गतिकारचम् । दानादिकं फबञ्चापि प्रोक्त मती व रिष्ठकम् । यमको बस्य मार्गस्य वर्षमञ्च ततः परम् । नोडगगाञ्चमत्रकं हत्तानाञ्चाल वर्षितम् । निक्तृतिर्यमगार्थे धर्मराजस्य दैभवस्। प्रेतपीड़ा-विनिहें यः प्रतिक्शनिक्ष्यस्। प्रतानां चरिताख्यानं कारणम् प्रेतनां फला। प्रेतकत्वविचारच सपिएडी करणोक्त यः। प्रेतलमोचणाख्यानं दानानि च विक्ततये। व्यावध्यकी वार्वदानं प्रतिमी स्थकरं हितम्। शारीरक-विनिद्धी यमनोकस्य वर्षनम् । प्रेतलोद्वारकयनं कर्म कर्नुविनिर्द्यः। स्त्योः पूर्विक्रियाख्यानं पदात् कर्म निक्षणम्। मध्यं घोडणकं गाद्वं खर्गमातिकियो-इनम्। स्रतकसाय सङ्घानं नारायणविक्रिया। इयोत्सर्गस माहातारं निविद्यरिवर्जनम्। अप-स्टब्सियोक्तिच , विपाकः कर्मचां च्याम्। इत्या कलविचारच विष्णुध्यानं विश्वलवे । खर्गती विष्टि-ताव्यानम् खर्गधौस्यनिरूपचम् । श्चीव सप्तथा लोकवर्णनम् । पञ्चोर्द लोककथनं अञ्चाराड-स्थितिकीर्त्तनम्। यञ्चाएडानेवाचरितं ब्रह्मजीवनिक्प-चम्। बात्यनिकस्याखानं फलस्तुतिनिद्धपचम्। इत्वे तहुगार इं नाम ध्या सं मृतिष्ठितिदम् । ततृपाव-श्वतिः। बीर्सितं यापश्चमनं पठतां प्रद्वतां ऋषाम्। विकित्तैतत्प्रराचन्तु विषुवे यः प्रयक्ति। सीवर्ष इंसयुन्माद्र विप्राय च दिवं व्रजेत्"।

गत्डमन्त प्र॰ ६त०। ''वंवर्तको नेत्रयुतः पार्यकारो-श्वनतुन्द्री। (चिप चाँ खाडा)। नार्डो मत्रा-व्यातो विषद्वयिनायनः। भरन् गर्डमालानं मन्त-भेनं जमेचरः। विषमाजीचनेनैव इन्याद्यागमयं कृतः'' तन्त्रवारे निबन्दोक्तो विषडारको मन्त्रभेदे।

गर्ड्मुद्रा स्त्री ''इस्ती तु विद्यसी कता प्रयायता कानविते । भियसार्जनिके सिटे सिटायङ्गवकी तथा । मध्यमानामिकाप्ये तु ही पच्चायिव चानवेत् । एषा गर्ड्मुद्रा स्ताहिष्णोः सनोषयहिनी'' तन्त्रसारोक्ते विष्णु पूजाङ्गे छहाभेहे ।

गर्इत्त न॰ "गर्इदतं नजी भजतगा यदा खुलदा" कृत्दो॰ उक्तज्वये जोड्याचरपादके कृत्दोभेदे ६त॰। गर्इद्ध श्रेत चि "धमरमयूरमानमस्तरे गर्इदतं धरा-रिभुजगेन्द्रमन्त्रासने" कृत्दोम॰।

गर्ड़ विग् स्त्री गर्ड्ख नेग रव वेगी गमने बसा । शीत्रोत्पद्यमानवताभेदे । "वीर्धयो वाराष्ट्री ज्योति-श्रती च गर्डवेगा" इ॰वं॰ ५८ स॰।

शक्ष्याह ४० गर्ड दराक्षमा स्रूष्टः। धैन्दनिवेसन्-